

Месѣчината, видишь ли, обикаля около земята единъ пѣтъ въ $29 \frac{1}{2}$ дѣня, слѣдователно и месѣцътъ би трѣбало да има $29 \frac{1}{2}$ дѣня; но такива месѣци би са случиле презъ годината повече отъ 12, и за това е станала потрѣба да са притурятъ на сѣки месѣцъ по нѣколко дѣня. Но да притуриме на сѣки изъ тѣхъ само по единъ дѣнь, би било малко; а да имъ притуриме по два, би било много. И така, човѣците сѣ са рѣшили да притурятъ на нѣкои месѣци по единъ дѣнь, а на други по два, — едни месѣци добиле 30 дѣня, а други — 31. Но и тая смѣтка не би била съвсѣмъ вѣрна, и за това на месѣцъ Февруария не само че не сѣ притуриле нито единъ часъ, а още му земале цѣлъ единъ дѣнь; ето защо Февруария (малки Сѣчко) има само 28 дѣня. Най-послѣ, за да бжде пълна вѣрността, човѣците направиле така, щото презъ сѣки три години, та на четвъртата, да са харизва на Сѣчка по единъ дѣнь: ето защо, когато е високошна година, Сѣчко има 29 дѣня, а не 28. — „А а! тоя е онзи дѣнь, въ който са празнува св. Касиянь.“ — „Така е.“ — „Ахъ, добро е за оногова, комуто е името Касиянь: той не трѣба сѣка година да гощава приятелите си на своятъ именни празникъ!“ — „А-а-а! да кажеме, че е така! А ти чѣсто ли празнувашъ своятъ дѣнь?“ — „Азъ никога го не празнувамъ. А я поглѣдайте що праватъ богатите; у тѣхъ сѣки дѣнь е празникъ, — ту господаринътъ празнува дѣньтъ си, ту господарката, ту господарчето, ту нѣкое момиченце! А богато въ една къща има много дѣчица, то хорицата си и празнуватъ сѣки